

дистанційного керування процесом навчання студентів та інтерактивної взаємодії з ними.

Список літературних джерел:

1. Артеменко В.С., Бубенець І.Г., Кухарьонко О.К., Коновалова Т.В. Упровадження у навчальний процес електронної системи навчання eFront. *Синергетична концепція розвитку студентоцентрованого навчання забезпечення якості вищої освіти* : II Міжнар. наук.-метод. конф., 25 вересня 2020 р. Х.: ХДУХТ, 2020. С. 194–195.

Бобловський О. Ю., к.філос.н., доцент (ORCID: 0000-0002-1427-3267)
Державний біотехнологічний університет, м. Харків

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ В УМОВАХ ВИКЛАДАННЯ КУРСУ «РИТОРИКА»

У сучасному вимогливому та швидкозмінному соціально-економічному середовищі, в умовах реформування системи освіти фахова підготовка компетентних спеціалістів значною мірою залежить від результативності запровадження діяльнісного підходу навчання.

Одним із кроків підвищення ефективності викладання курсу «Риторика» є впровадження разом із традиційними методами інтерактивних технологій навчання. Заняття основ риторики, як інтегровані заняття, передусім, допомагають систематизувати та закріпити знання студентів з важливих тем мовленнєвого (вербального), невербального та кінетичного компонента, особливо, коли необхідно формувати комунікативну компетентність майбутніх фахівців-менеджерів.

Заняття з риторики в умовах інтерактивної форми – це напружена, науково організована й результативна праця всіх студентів у співтворчості з викладачем, яка диференціює та індивідуалізує процес навчання, сприяє самостійному здобуванню знань, стимулює роботу з додатковою літературою, розвиває аналітичне мислення, вміння робити узагальнення, формує в студентів навички самооцінки та самоконтролю своєї навчальної діяльності. Педагогічною наукою накопичено значний досвід щодо запровадження інтерактивних методів навчання [1; 2].

Особливістю інтерактивного навчання є підготовка особистості до реального життя, формування активної громадянської позиції, професійної діяльності майбутніх спеціалістів. Навчальний процес повинен відбуватися за умови постійної, активної взаємодії всіх студентів, створенні певної психологічної атмосфери довіри, природності, невимушеності. Це співнавчання, взаємонавчання, де студент і викладач є рівноправними, рівнозначними суб'єктами [3].

Результати навчання досягаються через взаємні зусилля учасників педагогічного процесу, за умови чіткої організації, що передбачає

моделювання життєвих ситуацій, використання рольових ігор, вирішення проблеми на основі аналізу обставин та відповідної ситуації [3, с 131], при цьому студенти набувають комунікативних умінь і навичок спілкування. Така організація сприяє формуванню навичок і вмінь, виробленню цінностей, створенню атмосфери співробітництва, підвищенню їхньої внутрішньої мотивації до навчання. Разом з тим слід пам'ятати, що результативність діалогу викладача зі студентом залежить від обох партнерів і ніколи не може повторитися з однаковим ефективним результатом.

З нашого досвіду можна стверджувати, що на заняттях з відпрацювання риторичних навичок результативними є наступні форми та методи роботи: проблемний семінар, дискусія, коло ідей, мікрофон, ділова гра, гронування, складання сенканів, творча лабораторія, мозкова атака, аналіз ситуації тощо. Застосування викладачем усього набору методів активної пізнавальної діяльності у їх численних комбінаціях і поєднаннях забезпечує високу ефективність навчання і розвитку студентів. Взаємодія і взаємозв'язок методів навчання виявляються за єдності завдань і змісту навчання. Провідна роль завжди належить викладачеві, а успішність навчального процесу залежить від того, наскільки аргументовано, доцільно і майстерно він застосовує конкретні методи навчання.

На нашу думку, інтерактивна технологія має бути в основі викладання управлінських дисциплін. Перевага цих занять у тому, що вони дають можливість на заняттях вільно висловлювати свої думки, не узгоджувати їх з підручником чи позицією викладача, спонукає до самостійного мислення замість механічного споживання «готової» інформації. Тобто допомагають викладачеві формувати не лише комунікативні та мотиваційні компетенції, а й соціальні, що пов'язані з оточенням, життям суспільства, соціальною діяльністю майбутніх спеціалістів. Та найбільша цінність полягає в тому, що вони розвивають творчі здібності студентів, готують їх до майбутнього життя, вчать орієнтуватися в ньому, приймати рішення, думати, аналізувати свої вчинки та вчинки інших.

Результати апробації інтерактивних технологій свідчать про підвищення інтересу студентів до вивчення дисциплін, розвитку читацької й мовної компетентності, вихованню толерантного ставлення до іншої думки, національних традицій, розвитку культури майбутніх фахівців. Тож радимо творчо підходити до запровадження в практику інтерактивних технологій, враховуючи при цьому педагогічний досвід, спеціальні психологічні дослідження.

Список літературних джерел:

1. Андрєєва В.М., Григораш В.В. Настільна книга педагога. Харків: Основа, 2006. 177 с.
2. Падалка О.С. Педагогічні технології. К.: Українська енциклопедія, 1995. 647 с.
3. Пометун О.І., Пироженко Л.В. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: наук.-метод. Посібник. К.: А.С.К., 2006. 192 с.